

nemo veterum scriptorum memoriae tradidit. Summa horum montium iuga septem anni menses nivibus teguntur, quod in his regionibus non parvam altitudinem pascere videtur.

Vertex horum montium septentrionalium Telethii nomen habet 1). Prope Carystum mons Oche summus insulae erat 2), qui ex Delo aliisque remotioribus insulis Archipelagi conspici potuit. (Dodwell. Tom. 2. pag. 251.) Inter Telethium et Ochen mons Dyrphis pulchro Dianae templo clarus erat, qui teste Dodwellio a Chalcide septentrionem versus splendide ascendit, in acutum cacumen excurrit et hodie Delphi appellatur. Inter hos montes est vallis, quae tertiam fere partem insulae complectitur, quam Itali Piano de Negroponte appellant. Iam quod ad τὰ ἄκρα τῆς Εὐβοίας (Herodot. 6, 100.) attinet, quo Persis appropinquantibus haud exigua Eretriorum manus fugit, montanae insulae regiones fuisse videntur; neque ii audiendi sunt, qui illa ἄκρα et τὰ κοῖλα τ. Ε. dicunt, promiscue a veteribus scriptoribus usurpata esse. Τὰ κοῖλα τ. Ε. ad litoris quandam partem sinuosam esse referenda, inde patet, quod ibi ducentae illae classis Persarum naves, quae Graecos apud Artemisium reliquae Persarum classi e regione in aciem constitutos a tergo invadere iussae erant, vi tempestatis cautibus allisae interierunt 3). Strabo τὰ κοῖλα inter Aulidem et Geraestum collocat, et Valerius Maximus inter Rhamnuntem et Carystum i. e. in ora occidentali 4), quem locum Mannertus, qui Strabonem recte temeritatis coarguit, neglexisse videtur 5).

IV. De promontoriis.

Promontoria insulae erant Geraestus (Γεραστός) in parte australi Atticam versus 6); Caphareus (Καφαρεΐς) Euronotum versus. Ab Hellesponto hoc promontorium ducenta viginti quinque millia passuum abest (i. e. quadraginta quinque milliaria geogr.) 7). Post Trojam expugnatam magna pars classis Graecorum fraude et fallaci signo Nauplii regis

1) Herbifer Telethius. Plin. 25, 8.

2) Κάρυστος δὲ ἐστὶν ὑπὸ τῷ ὄρει Ὀχῆ. Strabo l. 10. p. 17.

3) Οἱ (Πέρσαι) φερόμενοι τῷ πνεύματι ἐξέπιπτον πρὸς τὰς πέτρας. Herodot 8, 13.

4) Ὅτι τῆς Εὐβοίας τὰ Κοῖλα λέγουσι τὰ μεταξὺ Ἀυλίδος καὶ τῶν περὶ Γεραιστὸν τόπων. Strabo l. 10. p. 7.

Appius in eam regionem secessit, quae inter Rhamnunta Carystumque Chalcidico freto vicinam interjacens, Coelae Euboeae nomen obtinet. l. l. c. 8, §. 10. interna.

5) Locus Livii „est locus Euboicus, quem Coela vocant, suspectus nautis et cet.“ nullius momenti est.

6) Ad Atticam vergens. Plin. 4, 12. Euboea ad meridiem promontorium Geraeston et Capharea, ad septentrionem Cenaeum extrudit. Pomp. Mela 2, 7. §. 65.

7) Euboea abest ab Hellesponto parte Capharei CCXXV. millia passuum. Plin. 4, 12.

ibi naufragium fecit 1). Hinc ultor Caphareus Virgil. Aen. 11, 260. Promontorium Cenaeum (*Κήραιον*) prope urbem Oreum caurum versus situm erat 2); Artemisium in septentrionali insulae parte situm, templo Dianae ornatum (Herodot 7, 176.), insigne erat proelio navali inter Graecos et Persas ancipiti Marte commisso.

V. De fluviis.

Fluvii Euboeae non longe ab ora nascuntur et ad navigationem non ita sunt idonei.

Budorus (*Βούδορος*) prope Cerinthum urbem fluit 3), id quod Reichardus in tabulis suis non ita, ut debebat, exhibuit. Callas (*Κάλλας*) fluvius ex monte Telethrio (Tethrio, ut alii volunt,) prope Oreum excurrit 4). His fluminibus adjicias porro Lelanthum 5), a quo *Αήλαντον πεδίων* nomen duxit, de quo inter Chalcidenses et Eretrienses propter copiam fossilium ibi repertorum et propter aquas calidas ibi scatentes, quibus Sylla utebatur, pugnatum est 6). Athenienses hoc loco Chalcide expugnata Minervae *τέμενος* seu templum dedicavere. Praeterea Strabo Nelei et Cerei mentionem facit 7), quibus fabulam subjungit, oves, quae ex illo aquam hausissent, nigram lanam accepisse, ex hoc albam.

VI. De rebus, quae in insula gignuntur.

Insula pecudibus, praesertim ovibus caprisque, praeterea frumento abundabat 8). Triticum Thracium, quod prius, quam alia ejusdem generis frumenta, maturescebat, erat ponderosius et apud Carystum crevit 9). Frumentum non solum ad usum incolarum sufficiebat, sed magna ejus copia praecipue Athenas exportabatur; quamobrem maxime intererat Atheniensium, ut hanc insulam non solum in potestatem redigerent, verum etiam redactam

- 1) Nauplius sensit tempus venisse ad persequendas filii sui Palamedis injurias. Itaque tanquam auxilium eis afferret, facem ardentem eo loco extulit, quo saxa acuta et locus periculosissimus erat. Illi credentes, humanitatis causa id factum, naves eo duxerunt. Quo facto plurimae eorum contractae sunt et cet. Hygini fabulae. 116.
- 2) Euboea a septentrione Cenaeo est insignis. Plin. 4, 12.
Ἔστι δὲ τῷ Ωρεῶν τότῳ τὸ τε Κήραιον πηλῶν. Strabo 10, 16.
- 3) *Ἐγγὺς δὲ Βούδορος ποταμός.* Strabo 10. p. 17.
- 4) *Ὅρεὺς κῆται ὑπὸ τῷ Τελεθρίῳ παρὰ τὸν Καλλάντα ποταμόν.* Strabo 10. p. 14.
- 5) Euboea quondam clara fuit flumine Lelantho.
- 6) (Urbes, Chalcis et Eretria) *περὶ δὲ Αήλαντον διενεθρεῖσαι* etc. Strabo 10. p. 34.
Οἷς (sc. *θερμοῖς ὕδασι*) *ἐχρήσατο καὶ Σύλλας Κορινθίος.* Strabo 10. p. 25.
- 7) *Εἰσὶ δὲ νῦν Εὐβοῖται ποταμοὶ Κηρεὺς καὶ Νηλεὺς.* I. 10. p. 40.
- 8) *Πρὸς τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἀπασῶν νήσων διέφερε.* Panegy. Isocratis orat. 1.
- 9) Triticum Thraciae quadragesimo die, quam satum est, maturescit. Nulli frumento plus est ponderis et furfuribus caret. Utitur eo Euboea quoque circa Carystum. Plin. 18, 12.